

Nr 233.

Av herr **Nilsson, Bror, m. fl.**, om ökat anslag till bidrag till täckdikningar.

Under en lång följd av år har riksdagen beviljat anslag till täckdikning. Budgetåret 1936/37 var denna anslagspost uppe i 1 miljon kronor. Sedan sjönk den såväl av statsfinansiella skäl som på grund därav att täckdikningen under högsta beredskapstiden måste ligga nere till allenast 200 000 kronor. Sedan tre år tillbaka har för ändamålet beviljats 400 000 kronor per år. Under denna tid ha emellertid de av hushållningssällskapen sökta bidragsbeloppen för ändamålet ständigt stegrats, nämligen från 1 228 321 kronor till 1 777 930 kronor. Det i statsverkspropositionen under nionde huvudtiteln äskade anslaget av 400 000 kronor täcker alltså icke mera än en fjärdedel av behovet. Enligt för bidragets utgående gällande författning kan detsamma utgå med högst 25 procent av kostnaden till ägare av högst 75 hektar åker. Täckdikningskostnaden per hektar får beräknas till högst 600 kronor, vadan högsta möjliga bidrag utgår med 150 kronor per hektar. På grund av den ringa medelstillgången för detta bidrag i förhållande till dem som söka detsamma kan det inträffa att den genomsnittliga bidragsprocenten inom vissa hushållningssällskap uppgår till mindre än 10 procent.

Få åtgärder om ens någon äro så ägnade att främja jordbrukets rationalisering som en ändamålsenlig täckdikning. Denna måste sägas vara vattenavledningens yttersta mål. Då nu ny författning angående vattenavledning och dikning antagits av fjolårets riksdag och torrlägningsnämnder blivit tillsatta inom samtliga rikets hushållningssällskap, vore det lämpligt att ytterligare stimulera även täckdikningen genom att höja statsbidraget till detsamma.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte till Grundförbättringar: Bidrag till täckdikningar för budgetåret 1946/47 anvisa ett reservationsanslag av kronor 800 000.

Stockholm den 23 januari 1946.

B. A. Nilsson.

Joh. Friggeråker.

Ivar Persson.